

Diplomová práce studentky **Bc. Michaely Holubové** s názvem „*Kutnohorské knihy testamentů a inventáře do roku 1620 (Diplomatická analýza pramenné základny)*“ si klade za cíl, jak je z názvu zřejmé, analyzovat dochovaný soubor kšaftovních knih a inventářů, které byly vedeny před rokem 1620, a to v kontextu tehdejší právní praxe. Z kutnohorské působnosti se tak dochovaly tři knihy závětí, jedna kniha inventářů a jedna kniha testamentů z Kaňku, který byl jedním z kutnohorských předměstí. Současně byly zkoumány i dochované kšafty a inventáře v aktové sbírce pro město Kutnou Horu a pro Kaňk, jichž autorka napočítala kolem 900.

Práce čítá i s přílohami úctyhodných 239 stran. Struktura práce je promyšlená, jazyková úroveň textu je velmi dobrá (několikrát se však např. v textu objevuje malé písmeno u místního názvu – srov. např. obsah). V pořádku je též používání citační normy v poznámkovém aparátu (nezaměnila však studentka používání *recta* a *versa* jednotlivých folií? – srov. s. 121) i v seznamu pramenů a literatury.

Po úvodu, v němž autorka srozumitelně uvedl cíl a koncepci své diplomové práce a představila dostupnou literaturu k tématu, následuje kapitola zaměřená na dějiny Kutné Hory a jeho předměstí Kaňku do počátku 17. století, a to včetně správního vývoje, aby bylo účelně představeno prostředí, v jehož rámci byl výzkum realizován. Poté je účelně zařazena kapitola věnující se vývoji městského práva ve sledované oblasti a představující na základě pramenného výzkumu a hojných citací kutnohorskou praxi. Už v těchto pasážích autorka dokládá, že se ve sledované problematice velmi dobře orientuje. Třetí kapitola je věnována diplomatické analýze zkoumaných pramenů, kdy se autorka pokusila i o rekonstrukci středověkých poměrů a shodla se s dosavadními poznatky, že kšafty byly před založením specializovaných knih evidovány v dochovaných radních knihách z 15. století. Autorce se podařilo překročit formální diplomatický rozbor, a představit tak plasticky podobu i podstatu studovaných pramenů. Zvláště pracné bylo určování provenience papíru, a to i v případě dochovaných jednotlivin z aktové sbírky. S velkou pečlivostí byl též zpracován přehled písařů, kteří se na psaní dochovaných kšaftů podíleli (s. 107-220) – vedle životopisných údajů, které autorka čerpala z dostupné literatury, ale též z dochovaných pramenů, připojila i podrobnou paleografickou analýzu jednotlivých písařských rukou, doplněnou o ukázky z pramenů.

Po závěru, který shrnuje výsledky výzkumu, ještě následuje soupis pramenů a literatury, seznam použitých zkratk, seznam vyobrazení. Práci uzavírá vhodně volená tabelární (přehled členů inventarizačních komisí), obrazová a textová příloha.

Předkládanou diplomovou práci považuji za kvalitní badatelský počín a doporučuji ji k obhajobě.

PhDr. Jana Vojtíšková, Ph.D.